

Tomasz Ślusarczyk

LASY ROBINIOWE OSTOJĄ RZADKICH I ZAGROŻONYCH GRZYBÓW WIELKOOWOCNIKOWYCH

Robinia forests as a refuge for rare and threatened macrofungi

ABSTRAKT: Na terenie Ziemi Lubuskiej częste są zbiorowiska zbliżone do *Chelidonio-Robinetum s.l.* Nie wykonywano w nich dotychczas badań mykologicznych. W latach 2007–2010 przeprowadzono obserwacje metodą stałych powierzchni w celu oceny różnorodności bioty grzybów wybranych lasów robiniovych. Odnotowano 39 rzadkich i zagrożonych gatunków grzybów wielkoowocnikowych. Wśród nich 1 gatunek chroniony, 11 gatunków figurujących na czerwonej liście, 10 nie notowanych w literaturze z terenu Polski oraz 19 rzadko notowanych w Polsce. Lasy robiniove uznano za ostoję rzadkich gatunków grzybów o szczególnym znaczeniu w regionach pozbawionych lasów o naturalnym charakterze.

SŁOWA KLUCZOWE: macromycetes, *Robinia pseudoacacia* community, rare and threatened species, Lubuski Lake District, W Poland

ABSTRACT: Communities related to *Chelidonio-Robinetum s.l.* are frequent in Lubuska Land. No mycological research has been carried in those communities so far. In the years 2007–2010 observations were performed using the permanent plots method in order to determine the biota diversity of the fungi in selected robinia forests. As a result, 39 rare and endangered species of threatened macrofungi were recorded. Among those there is 1 protected species, 11 species from the red list, 10 species not recorded in the literature for Poland and 19 species rare in Poland. Robinia forests were recognized as refuge for rare fungi species of particular significance in the regions deprived of natural forests.

KEY WORDS: *macromycetes*, *Robinia pseudoacacia* community, rare and threatened species, Lubuski Lake District, W Poland

Wstęp

Robinia akacja (*Robinia pseudoacacia*), drzewo pochodzenia północnoamerykańskiego, sprowadzona została do Europy w wieku XVII. W Polsce pierwsze nasadzenia powstały w wieku XIX (Kornaś 1968). Od tego czasu roślina ta rozprzestrzeniła

się szeroko w naszym kraju zarówno drogą sztucznych nasadzeń, jak i samosiewu. Będąc gatunkiem inwazyjnym, szybko opłomowuje tereny otwarte (np. murawy kserotermiczne), luźne lasy (np. łęgi zboczowe), pożaryska i poręby prowadząc poprzez zmiany fizykochemiczne gleby i zacinienie do zaniku wielu gatunków roślin oraz prze-